

mænd, deels til Enfer og Vorn af Embedsmænd under Ministeriet og af Bestillingsmænd, der ikke ere pensionsberettigede, deels ogsaa til afstedigede Bestillingsmænd; at give en saadan Understøttelse til en Embedsmænd under Ministeriet, vilde i alt Fald være noget ganske Nytt. Jeg troer forøvrigt, at det ærede Udvalg har misforstaaet Ministeriets Besvarelse af Antegnelsen til dette Punkt noget, thi det første Punktum i Besvarelsen refererer sig ubelukkende til en ganske anden Bemærkning i Antegnelsen, nemlig til den, at der i Hovedbogen ikke er gjort Forskjel paa ordinaire og extraordinære Understøttelser, hvilke i Hovedbogen ere førte samlede, saa at man ikke af den kan see, hvilke Understøttelser der ere ordinaire, og hvilke extraordinære. Det første Punktum i Ministeriets Besvarelse indeholder nu kun Svar herpaa og har Intet at gjøre med Svaret paa det Spørgsmaal, hvem der har faaet de omtalte 100 Rb. — Jeg kommer dernæst til den af Udvalget til tre forskjellige Indstillinger foreslaaede Forandring, der gaaer ud paa, at de Rbd i Indstillingerne: „faaer at passere“ skulle rettes til „passerer.“ Udvalget har herved, synes det mig, kun seet Sagen fra Ministeriets Standpunkt; det har fundet, at det var en Dabel, der blev udbtalt mod Ministeriet, og at der ikke var Føie nok dertil. Jeg troer, at Udvalget herved lidt har overseet, hvad Rigsdagens Standpunkt, og hvad Statsrevisionens Standpunkt maa være. Statsrevisionen kan være i det Tilfælde, at den for sin egen Skyld ikke ligefrem tør sætte ved en Udgift: „passerer“. Den første Indstilling, som dette nu gjælder om, er den, der angaaer Antegning 7 til Matriculsvæsenet. Der findes paa dettes Post 2 en Udgift af 12,300 Rb.; i Regnskabsoversigten stod der kun: bevilget 12,300 Rb. og i Regnskabet: betalt 12,300 Rb. uden den allermindste yderligere Bemærkning. Statsrevisionen søgte da at komme efter, hvorledes disse Penge egentlig vare anvendte. Som det vil sees af Beretningen, søgte den først ved at henvende sig i et Brev til Indenrigsministeriet Underretning derom. Den fik vel tilbeels ogsaa nogen Underretning, men ikke en saa fuldstændig, at det laa ganske klart for, hvortil de 12,300 Rb. egentlig vare

anvendte, og hvor Meget der var medgaaet til de forskjellige derunder hørende Udgifter. I Anledning af den beretter herom gjorte Antegnelse fik den saa atter en Besvarelse, men som heller ikke var saa fyldestgjørende, at Sagen laa aldeles klart for den. Der var da ikke Andet for den, at gjøre end enten at gjøre en Indstilling som den foreliggende, eller ogsaa at henvise Sagen til næste Aars Revision; men dette Sidste maatte anses for temmelig frugtesløst, da der allerede var blevet sparet, at disse Udgifter under Matriculsvæsenet førtes paa en saadan Maade, at man ikke var istand til at opgive de enkelte Conti ganske bestemt hver for sig. Sagen er altsaa den, at det ikke har ligget ganske klart for Statsrevisionen selv, hvorledes Anvendelsen af disse 12,300 Rb. har været, og Revisionen har derfor ikke turdet indstille, at Udgiften uden Videre kunde passere, men har troet at burde gjøre den Indstilling, at Udgiften saaar at passere. Denne Indstilling er saaledes begrundet i, at Statsrevisionen var i Uvisshed, om man egentlig kunde sige, at Alt var ganske correct. — Det samme er Tilfældet med Hensyn til den Indstilling, der er gjort ved Antegning 26, om Frederik den 7des Canal. Der er her Tale om to Arbejder, der vare bevilgede særskilt hver for sig paa sin Post. Regnskabsoversigten viste nu, at der ikke var blevet ført særligt Regnskab for hver af disse to Conti, men at begge Conti vare slaaede sammen til een, og at der var en Overskrivelse af godt 300 Rb., medens der ikke fandtes nogen Forklaring om, hvad der havde bevirket Overskrivelsen. Følgen heraf var naturligtvis, at Statsrevisionen henvendte sig til Ministeriet med Forespørgsel derom. Statsrevisionen fik kun det Svar, at der var medgaaet nogle flere Kampesten end paaregnet, og at de to Conti ikke kunde stilles. Her befandt vi os altsaa i samme Forlegenhed, idet vi ikke efter den Maade, hvorpaa Regnskabet var ført, kunde vente at faae yderligere Forklaringer, især da vi i Virkeligheden havde begjært dem nok engang, uden dog at faae dem. Revisionen havde nemlig i sin Antegning anført, at en Overskrivelse havde fundet Sted, og at den havde faaet en Forklaring, som den ansaae for ufuldstgjørende, og jeg